

Løven og de tre oksene

- En fortelling fra Somalia

هه‌بوو نه‌بوو دارستانیکی زۆر گه‌وره و جوان له سوّمالییا هه‌بوو. له ناوه‌راستی دارستانه‌که‌دا، له نیوان داره هه‌ره به‌رزه‌کاندا، پێده‌شتیکی سه‌وز و جوان هه‌بوو که پرووباریک به‌ناویدا ده‌رۆیشت. له‌وی سێ گا ده‌ژیان، گایه‌کی سپی و گایه‌کی ره‌ش و گایه‌کی قاوه‌یی. سێ هاو‌رپی باشی یه‌کت‌ری بوون و به‌خۆشی ده‌ژیان.

Det var en gang en stor og fin skog i Somalia. Midt i skogen, mellom de høyreiste trærne, lå det en grønn, vid slette, med en elv som rant igjennom. Der bodde det tre okser; en hvit okse, en svart okse og en brun okse. De var bestevenner og levde fint sammen.

رۆژیکیان مام شیر به میوانی بۆلایان هات. سی گایه که ترسیکی زۆریان لی نیشته و خویان کۆکرده وه
و ئاماده بوون بۆ جهنگان له گهڵ شیر هکه دا. چونکه سه ره رای ئه وه ی شیر ه که به هیز بوو، به لام گایه کان
پیکه وه له وه به هیز تر بوون!

En dag fikk de besøk av en løve. De tre oksene ble så redde at de samlet seg
sammen og gjorde seg klar til å sloss med løven. For selv om løven var sterk,
var de *sammen*, sterkere enn ham!

"ئارام بنهوه و مهترسن، من خهترناک نیم"، شیرهکه ئەمەهی گوت و لەسەر هەر چوارپەلی لێی راکشا. "ئێوه دەزانن، که من لەوبەری دارستانهکه دهژیم و ههست به تهنیایی و بیکهسی دهکهم، ئایا ناکریت ههموو لێره پیکهوه هاوڕێیانه بژین و ئاگامان له یهکتری بێت؟" گایهکان ئەم بیروکەیان لا پەسەند بوو، که شیریک هاوڕێیان بێت و هاوکات له ئازەله مهترسناکهکانی ئەو ناوه بیانپاریزیت.

«slapp av, jeg er ikke farlig», sa løven og la seg ned på alle fire. «dere skjønner, jeg bor på den andre siden av skogen, og der er det så ensomt og øde. Kan vi ikke bo her sammen, være venner og passe på hverandre.» Oksene syntes det var en god idé å ha en løve som venn, en som kunne beskytte dem mot de farlige dyrene der ute.

رۆژیکیان، له کاتیکدا گا سپییه که بۆ گیاخواردن چوو بووه دهرهوه، دوو گایه کهی تر خهریکی خهوی پاشنیوه پر بوون. شیره که چوه لای دوو گایه که و به ئەسپایی به گوئیاندا چرپاندی: "دهزانن چی؟ ئەو گا سپییه ئەوهنده سپی و رۆشنه که به شهو شهوق ده داتهوه. ئیتر ئاز له مهتر سناکه کانی ئەو ناوه تیبینی ده کهن و شوینه کهمان پیدهزانن و دین هه موومان دهخۆن. با پیکه وه کاریک بکهین بۆ دوور خسته وهی ئەو گایه سپییه".

En dag var den hvite oxen ute på beite, mens de to andre tok seg en ettermiddagslur. Da gikk løven bort til de to oksene og forsiktig hvisket i ørene deres: «Vet dere hva? Den hvite oxen er så lys at han skinner skarpt om kvelden. De farlige dyrene der ute vil lett legge merke til ham også komme hit og spise oss alle sammen, la oss jage den hvite oxen vekk».

کاتیك دوو گایه که گوئیان لهم قسانه بوو زور ترسان. وتیان "شیره که راست
دهکات" و گایه سپیبه که یان دوور خسته وه".

Da de to oksene hørte dette, ble e veldig redde. «Løven har rett»
sa de og jaget vekk den hvite oxen».

زۆر کاتی نهبرد و شیرهکه، گایه سپیهکهی به تهنیایی له
کهناری پرووبارهکه دۆزییهوه و خواردی.

Det tok ikke lang tid før løven fant den hvite oxen
alene ved elvebredden og spiste han opp.

پاش ماوهیهک شیرهکه خوئی گهیانده لای گایه قاوهیهکه و به گوئییدا چرپاندی: "دهزانیت چی، ئهه
گایه رهشه ئهههنده تهلخ و تاریکه که به رۆژی پرووناک له دووری دوورهه دهبیندرییت. ههموو
ئاژهله مهترسناکهکانی ئهه ناوه تیبینی دهکن و شوینهکهمان پیدهزانن و دین ههموومان دهخۆن. با
پیکهوه ههول دهین لییره دهری بکهین".

Etter en stund gikk løven bort til den brune oxen og hvisket i øret hans:
<<Du vet du hva, den svarte oxen er så mørk at han synes så godt i
dagslyset. Alle de farlige dyrene der ute kommer til å legge merke til ham.
Også kommer de hit og spiser oss opp alle sammen. La oss jage han bort>>.

کاتیک گایه قاوهییه که گوئی لهمه بوو، زۆر ترسا. شیره که دووپاتی کردهوه و گوتی:
"با لیره دهری پهرینین". گایه قاوهییه که بهمه رازی بوو.

Da den brune oxen hørte dette, ble han kjempe redd. «La oss jage ham bort sa løven». Dette gikk den brune oxen med på.

زۆرى نەبرد كە شيرەكە، گايە رەشەكەى بە تەنيايى دۆزيبهوه. پەلامارى دا و خواردى.
پاش ئەوه وەك ئەوهى هيچ پرووى نەداييت، گەر ايهوه شويني خۆى.

Det tok ikke lang tid før løven fant den sorte oxen alene, fanget ham og spiste ham. Også dro han tilbake og latet som ingenting.

ئىستا گايە قاوھىيەكە بە تەنيا لەگەل شىرەكەدا مابوو ھو ھ. ئىنجا
سەرەى ئەو بوو كە لەلایەن شىرەكەو ە بخورىت.

Nå var den brune oxen alene igjen med løven.
Og det var hans tur bli spist opp.

شیر هکه دواى گايه قاوه بيه که كهوت و گرتى، گايه که هيندهى تواناى تيدا بوو كهوته شهر کردن
له گهل شیر هکه. به لام به بى هاوړيکاني، خوى به ته نيا هينده به هيز نه بوو که شهرى شیر هکهى پى
بکريت. شیر هکه به چنگ و دانه تيژه کاني گايه کهى پارچه پارچه کرد و خواردى.

Løven jaget og fanget den brune oxen, og oxen sloss tilbake alt
han kunne. Men uten sine venner var han ikke sterk nok til å kunne
sloss med løven. Løven tok frem de skarpe klørne og tennene og
bet oxen i hjel.

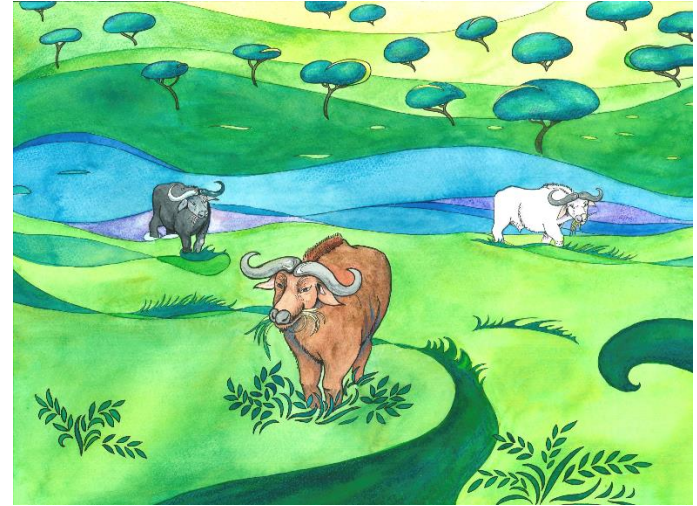
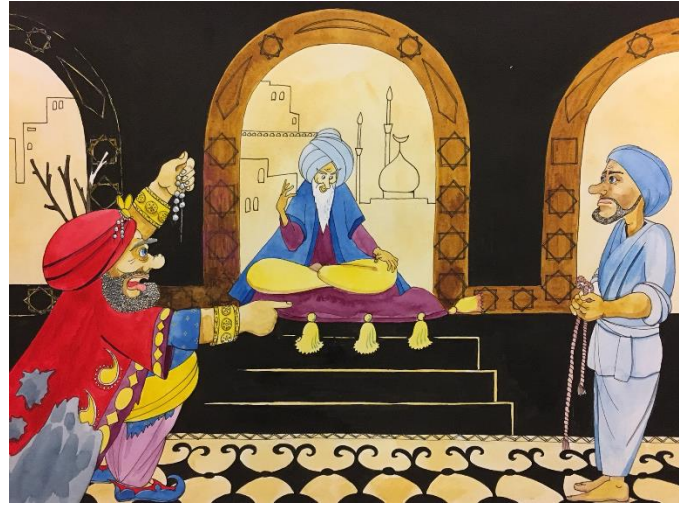
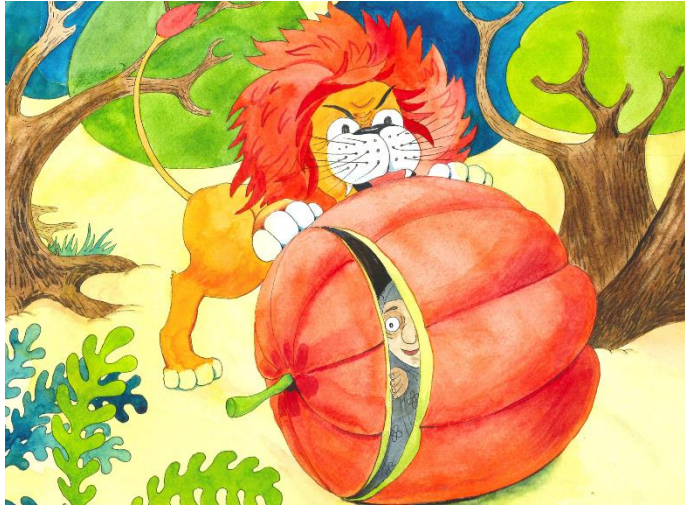

لهو کاتهدا که گایه قاوه بییه که دوا هه ناسه کانی پی مردنی دهدا، گوتی:
"من ئهمرۆ که نه مردم، به لکوو ئهو پرۆژه مردم که دوا ی تو قسه ی تو که وتم بو
دهر کردنی هاوړیکانم."

I det den brune oxen tok sitt aller siste åndedrag, sa han:

<<Det er ikke i dag jeg døde, men den dagen jeg jagde bort min venn.>>

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova